

[Udenrigsministeren]

res forhold til dansk ret. Den gennemgang blev afsluttet her i efteråret, hvorefter vi kunne begynde at udarbejde forslag til folketingsbeslutning. Og samtidig skulle der jo foretages en oversættelse til dansk af den meget omfattende konvention. Så det har taget tid. Men lad os da glæde os over, at vi nu er kommet så vidt.

Jeg er også enig med hr. Ole Espersen, der glæder sig over, at der har været utrolig stor interesse fra mange sider for konventionen.

Jeg er derimod ikke enig med hr. Ole Espersen, når han siger, at det er blevet et overraskende tørt eller negativt forslag. Nå ja, det synes ikke af meget, for der står jo sådan set ikke andet i forslaget, end at Folketinget skal meddele sit samtykke til, at vi nu ratificerer den konvention – og så en enkelt undtagelse. Men undskyld mig, hvad havde hr. Ole Espersen egentlig ventet andet? Dette her er et af de helt traditionelle forslag, hvorefter vi skal ratificere en konvention. Det er derfor, det er mig, der står her med en afgrundsdyb uvidenhed på en lang række af de områder, der er omfattet af konventionen. Hvis vi virkelig skulle være begyndt at gå det skridt videre og arbejde med tingene, som flere har været inde på, havde det jo været flere af den øvrige lange række af ministre, der havde stået her med forslag hver på deres område.

Men nu drejer det sig om, at vi får ratificeret, og at vi så også til internt brug, som flere ordførere har været inde på det, begynder at arbejde med de mange intentioner og den inspiration, som ligger her i konventionen.

Men jeg er meget enig med de ordførere, der har understreget, at det jo især er vigtigt at støtte konventionen for at give støtte til det arbejde for børns rettigheder, som foregår i andre lande, hvor behovet for en indsats må siges at være langt større end her i landet.

Det er jo ikke så ringe her i landet. Vi kan måske ved lejligheder som denne være vældig kritiske over for vore egne forhold, men jeg tror, vi hurtigt kan blive enige om, at der er andre lande, hvor der er mulighed og behov for at gøre en større indsats for børnenes situation, end der er i Danmark. Og det er jo netop for at støtte dem, det er nødvendigt, at vi giver konventionen en så forholdsvis klar og ren støtte som muligt.

Det er også baggrunden for, at vi efter mange overvejelser har valgt ikke at tage et udtrykke-

ligt forbehold med hensyn til spørgsmålet om fængslinger af børn sammen med voksne. For vi har jo, som flere ordførere har været inde på, behov for at kunne skride ind over for lande, hvor den slags fængslinger sammen foregår under forhold, der ligger milevidt fra dem, vi kender herhjemme, og det må vi dog lettere kunne gøre, når vi ikke selv har taget et forbehold over for den regel i konventionen. Jeg synes, hr. Ole Espersens argumenter dér var underligt bagvendte.

Det, vi har valgt at sige som tolkning, er, at den regel, der findes i denne artikel 37. om, at frihedsberøvede børn skal holdes adskilt fra voksne, er ganske som andre regler i konventionen underordnet det grundprincip, som jo gælder over alt det andet, nemlig at det er hensynet til barnets tarv, der er det afgørende.

Dér er det, man kommer ind på det, som flere ordførere også har hæftet sig ved, nemlig at der jo omhyggeligt i bemærkningerne er beskrevet, hvorfor vi med de vilkår, der er gældende i Danmark, har fundet, at det er i overensstemmelse med barnets tarv, at man ikke igen skulle begynde at oprette særlige børnefængsler bl.a. med risiko for, at det kunne fjerne børnene meget langt fra deres hjem.

Der peges også på det, som fru Ebba Strange mindede om at statsministeren havde været inde på, nemlig det forhold, at de indsatte i Danmark ikke anbringes i samme celle i store grupper, sådan som man ser det andre steder. Det står i bemærkningerne til forslaget under IV, kapitel I, artikel 37.

Det er begrundelsen for, at man på dette specielle punkt dels har fundet, at vilkårene i Danmark, som bygger på grundige overvejelser om, hvad der nu er det rigtige, er så grundlæggende anderledes end vilkårene i andre lande, at det ikke ville være rigtigt at ændre reglerne i Danmark, dels at man ikke vil svække egne muligheder for at skride ind over for lande, der bruger andre måder at tvangsanbringe børn på i forbindelse med frihedsberøvelse.

Dernæst kan jeg ikke dy mig for at glæde mig over et punkt, som flere ordførere også har været inde på. Jeg har selv en fortid som skolebladsredaktør med erfaringer i efterprøvelse af ytringsfrihedens grænser, så jeg glæder mig meget over, at fremtidens skolebladsredaktører vil få anderledes frie vilkår, sådan som det er beskrevet i bemærkningerne til dette forslag.